

rende, allerede af Hensyn til, at den herved vundne Retstillling for Rekvirenten ganske ophører i Tilfælde af Konkurs. Justitsministeriet har derfor antaget, at der var Tyde til at aabne Udgang for den til Sikkerhedsstillelse Berettigede til, forsaavidt hans Krav ikke mødes med nogen af de Indsigelser, der i Medfør af Forflagets § 3 kunne komme i Betragtning under en Børfel, uden foregaaende Søgmaal ved en Fogedforretning at faae udtaget til haandfaaet Pant faa meget af den Forpligtedes Gods, som udfordres for, at han kan være sikret. Af Hensyn til den Sikkerhed, Fordringen under den angivne Forudsætning frembyder, vil der neppe kunne reises nogen alvorlig Indvending imod en saadan Ordning, hvis nærmeste Forhillede, Udsættelsesforretningen eller den i D. L. 5—7—8 omtalte Forretning, hidtil ikke har vakt Betenkelighed, uagtet de Fordringer, for hvilke saadanne Forretninger foretages, ofte ere langt mindre likvide, jfr. ogsaa Lov om Udpantning, og Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlag af 29de Marts 1873 § 15, og ved en saadan Forretning vilde den til Sikkerhed Berettigede i de fleste Tilfælde ad en tilstrækkelig let tilgængelig Vej komme til en saa effektiv Retshjælp, som Kravets Bestaaen og Fordringens Sikkerhed tilføjer. Medens man har antaget, at den omtalte Fogedforretning iøvrigt i det Hele skulde være undergivet de Regler, der gjælde for Ud- og Indsættelsesforretninger, og saaledes ikke, som Arrestforretninger, skulde forfølges, har man dog fundet det rigtigt at foreslaa, at Rekvirent, ligesom Tilfældet er i fornavnte Lov af 29de Marts 1873 § 15 skal underrettes om den forestaaende Forretning, og man har derfor i Forflaget paalagt Rekvirenten, at lade den af Fogden foretagne Berammelse af Forretningerne forkynde for Rekvirent med et Bærfel, der dog formenes ikke at burde være længere end 24 Timer. Ministeriet skal tilføje, at man har anset det for rettest at overlade det til Fogden efter de særlige Tilfælde Bestaaen og overensstemmende med de Regler, der i det Hele følges under Fogedforretninger, at afgjøre, hvorvidt og i bekræftende Fald under hvilke

Betingelser Rekvirenten skal sættes i Besiddelse af det ublagte Gods, eller om det efter Omstændighederne bør tages i Bærfel af Fogden selv. Endnu skal det kun bemærkes, at Ministeriet betragter det som en Selvfølge, at Indvimmelsen af den i denne Paragraf foreslaede nye Retshjælp ikke gjør det overflødig i Forflagets § 1 at betegne de Søgmaal, der maatte blive anlagte for ved Dom at se den Forpligtede kjænt pligtig til Stillelse af Sikkerhed, som Gjenstand for Børfelprocedure. Dels kan nemlig den Berettigede blive nødsaget til at ty til Søgmaal af Hensyn til de under Fogedforretningen fremsatte Indsigelser, dels synes det overhovedet at maatte staa ham frit for, om han vil benytte den i § 9 hjemlede hurtigere, men dog med et vist Ansvar forbundne Fremgangsmaade, eller om han vil nøies med det mindre effektive sædvanlige Søgmaal.

§ 10.

Denne Paragraf gjentager i sine tre første Punkter den gjældende Retshjælp Bestemmelser i Forl. 18de Mai 1825 §§ 30 og 31, jfr. hvad der findes bemærket ved § 81 i Forflaget til Børfeloven. Derimod er Paragrafens Slutningsbestemmelse, at Udskrift af Protokollforretningen ikke maa meddeles andre end Protokollforretningen, ny. Den finder sin Begrundelse i de Bestemmelser, som indeholdes i Forflaget til Børfeloven i dets §§ 25, 26 og 30, der i Tilfælde af manglende eller ikke betryggende Akcept give Ret til at kræve Sikkerhedsstillelse mod Protokollens Udlævering og saaledes, til Undgaaelse af Misbrug af denne Ret, kræve en Bestemmelse som den foreslaede.

§ 11.

Angaaende denne Paragrafs første Punktum henvises til, hvad der er bemærket om § 96 i Forflaget til Børfeloven. Dens andet Punktum indeholder kun, hvad der vistnok ogsaa uden udtrykkelig Lovhjemmel vilde blive antaget, men det dog er forsigtigt at udtale for at forebygge enhver Misforstaaelse.